

Zonde, wat nu?

Door: Peter Meye

Overal waar in dit document een citaat uit Gods Woord wordt vermeld, is dit afkomstig uit de vertaling van www.schriftwoord.nl. Soms is een kleine aanpassing gedaan. Deze vertaling is gebaseerd op een zo consistent mogelijke weergave van de Originele Teksten waarbij één woord slechts één grondbetekenis kan hebben.

Inleiding

Als ik jullie zou mogen vragen welk probleem jullie als het grootste ooit zien – waar de mensheid sinds haar ontstaan mee worstelt – dan is het wel het probleem van het kwaad. Ieder mens, die ooit heeft geleefd, heeft zichzelf weleens de vraag gesteld waarom er nu zoveel kwaad in de wereld is of moet zijn, waardoor de mensheid zoveel te lijden heeft. Het mag duidelijk zijn dat zo'n vraag zonder twijfel behoort tot de meest interessante die de mens ooit hebben beziggehouden!

Dit artikel pretendeert allerm minst om dit probleem uit de doeken te doen, hoewel dit wel uitgebreid door het Woord van God wordt behandeld. Daarbij wordt duidelijk aangegeven wat de oorsprong is, wat de reden is, hoe ermee wordt omgegaan, en wat de toekomst is van het kwaad.

Er is echter een aspect van het kwaad wat feitelijk veruit de afschuwelijkste gevolgen heeft veroorzaakt in het ganse universum en dat is de zonde. Het is vooral dat aspect waarop ik in dit artikel graag in zou willen gaan.

Het gaat dan om de oorsprong, de gevolgen, de oplossing en de toekomst van zonde. Mijn intentie is om na te gaan wat er nu eigenlijk aan de hand is met zonde en wat het betekent.

In dat kader is het van groot belang om eerst vast te stellen dat woorden expressies zijn van gedachten, dus in feite geest zijn, en dat het daarbij uitsluitend gaat om hun betekenis. Het gaat dus niet om hun vorm. Een woord dat door iemand wordt uitgesproken met een bepaalde bedoeling in gedachten zal door de hoorder heel anders worden verstaan indien deze toehoorder daar een andere definitie van heeft. Een andere definitie creëert dus een *ander beeld*.

Kortom, het gaat altijd om de *juiste definitie*. Het criterium voor "juiste definitie" is altijd te vinden in Gods Woord door de woorden in de grondtekst (Hebreeuws, Grieks) – en hun betekenis – te bestuderen. Pas dan heb je de juiste definitie te pakken.

Daarom zal van enkele fundamentele woorden de betekenis worden doorgenomen zodat er bij jullie, lezers, geen misverstand bestaat over de manier waarop deze begrippen gebruikt worden.

Maar eerst is het van belang om – mede vanwege de opbouw – het uitgangspunt te behandelen dat dient als fundament in het Woord van God. Onvoldoende bekendheid met dit feit resulteert niet alleen in onbegrip maar garandeert dat al het andere op losse schroeven komt te staan.

Zonde, wat nu?

Het uitgangspunt

Er is één God. Alles is uit Hem. Hij is de Schepper van alles. Met "alles" wordt bedoeld: ALLES! Een opsomming, wellicht ten overvloede:

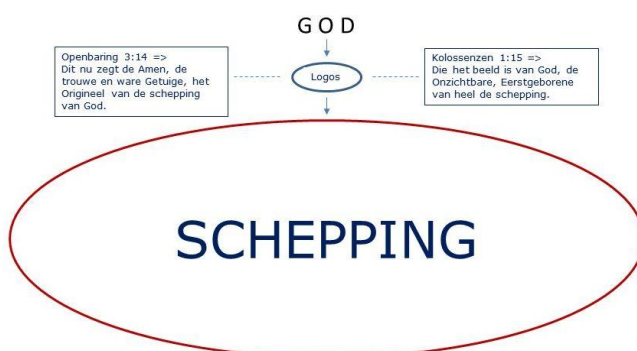
- tijd en ruimte (universum) en alles wat daarin is, inclusief alle natuurlijke en geestelijke wetmatigheden
- heel de aarde en alles wat daarin en -op is
- alle levende wezens (zichtbaar en onzichtbaar)
- alle goed en alle kwaad, en alle gevolgen daarvan
- alle omstandigheden

Mensen denken continue. We kunnen niet stoppen met denken. En het mag! Sterker nog, het is juist heel goed om *logisch* te denken. Lees a.u.b. **2Timotheüs 1:7** => Het woord *bezonnenheid* (NBG51) komt van het Griekse woord *sOphronismos* wat feitelijk *gezond verstand* c.q. *nuchterheid* betekent.

Als we logisch nadenken, dan zullen we onszelf al snel de vraag stellen: "Als er een God is en Hij is de Schepper van alles, dan moet Hij toch ook een doel met die schepping hebben?" En *van tevoren* zou Hij dan ook een Plan (van Aanpak) moeten hebben ontworpen, samengesteld en klaar hebben om dat doel te bereiken, of niet? Dit Plan zou werkelijk ALLES moeten omvatten VOORDAT er ook maar iets van in uitvoering gebracht werd, toch? Dus nog vóór de passage in **Genesis 1:1**...?

En dat klopt ook! Voordat het tot uitvoering kwam, is het volledige Plan vastgelegd in het Woord (in Grieks: *Logos*). De grondbetekenis van dit woord is *expressie*. Dat kun je vinden in **Johannes 1:1**. Hierin zit tevens verwerkt het begrip "Logo", dus Embleem of Beeld – ook een expressie, dus. Zie **Kolossenzen 1:15**.

We hebben het hier over een blauwdruk, een Origineel (Grieks: *Arche*) van de schepping – **Openbaring 3:14**. Dit Origineel is tevens de schittering van Gods heerlijkheid en het Embleem (ook: *Expressie!*) van Wie God Zelf is! – **Hebreeën 1:3**.

En het is *op basis van* de Logos, via de Expressie (vaak gebruikt: Woord) dus, dat God ALLES heeft gemaakt! – **Johannes 1:3**.

En het is dus dezelfde Expressie die – vele duizenden jaren later – vlees (dus: mens) is geworden, de mens Die de naam Jezus kreeg – **Johannes 1:14**! Is dit niet heftig, en prachtig?

Zonde, wat nu?

En als dat alles waar is, dan kan het niet anders dan dat deze niet te bevatten grote en machtige God Zichzelf bekend wil maken aan Zijn schepping.

Waarom? Omdat Hij vooral liefde is! Het is *onvoorwaardelijke* liefde die de essentie vormt van Zijn Persoonlijkheid. Hij wil namelijk dat Zijn schepping Hem kent en zelfs *intiem* kent!

Het komt er dus op neer dat Christus Jezus Degene is die God doet kennen en zien. Maar, wat hier in dit stuk nog veel relevanter is: Hij (Jezus) IS de Expressie, en "**Alles kwam er door tot stand en buiten dit om kwam zelfs niet één ding tot stand dat tot stand is gekomen.**" – Johannes 1:3

Kortom, ALLE DINGEN zijn geschapen in* de Expressie (dus: het Woord), en derhalve in Christus Jezus!

* Het woordje "in" betekent hier "volgens de kenmerken (= specificaties) van".

Dit het fundamentele uitgangspunt zonder welke het eigenlijk niet mogelijk is om de essentie van Gods Plan goed te kunnen doorgronden.

Kwaad

Toch even terug naar het onderwerp "kwaad". Het is namelijk ook zeer relevant om in te gaan op de betekenis van dit woord zonder welke de misverstanden zich ongetwijfeld zouden ophopen!

Het Hebreeuwse woord dat vertaald wordt met "kwaad" heeft als wortel het woord "ro" (Strong * H7451). En het Griekse woord is "kafia" (Strong * G2556). Het heeft de betekenis van "stukslaan, stuksnijten, kapot maken".

Duidelijk, toch? Houd dus rekening met de specifieke betekenis van "kwaad".

In dit stuk is het ook relevant om te vermelden dat het God is Die het kwaad heeft gemaakt. Hij geeft dat o.a. aan in **Jesaja 45:7**, waar staat geschreven: "**Vormer van licht en Schepper van**

duisternis, Maker van welzijn en Schepper van kwaad. Ik, JAHWEH, ben Maker van al deze."

Hoe heeft God dan het kwaad gemaakt? Dat deed Hij door een wezen te creëren die een persoonlijkheid heeft waarvan de essentie bestaat uit het doen van kwaad en zonde. Dat wezen is satan (= tegenstander) of duivel.

Veelzeggend is – in dit licht – de betekenis van het woord "duivel". Het komt van het Griekse woord *diabolos* en betekent "door-elkaar-gooier" (Strong * G1228). Interessant hè, als je bedenkt welke rol deze tegenstander speelt in het Plan van God? Hij klaagt aan, hij verwart en hij maakt kapot! Hij doet kwaad en zondigt vanaf zijn oorsprong (**Johannes 8:44** en **1Johannes 3:8**).

In **Jesaja 54:16** staat geschreven: "... **En Ik [= Yahweh] schiep de vernietiger om schade aan te brengen.**"

* Het betreft hier de concordantie van James Strong. Aan elk woord dat in de grondtekst van de Schrift voorkomt is een uniek nummer toegekend waardoor men in staat is de teksten in de vertaling met elkaar te vergelijken.

Zonde, wat nu?

Stapje verder: hoe creëerde God het wezen dat satan en duivel genoemd wordt? Dat deed Hij (*metaforisch* gezien) niet door Zijn *Geest* – wat spreekt van Zijn binnenste, adem (intimiteit) – maar door Zijn *hand* – wat spreekt van Zijn kracht, vaardigheid (afstand)! In **Job 26:13** staat deze handeling op een interessante manier omschreven: ***“Door Zijn geest werden de hemelen versierd. Zijn hand leed geboortepijnen bij het scheppen van de vluchtende slang.”***

God *wist van tevoren* – immers, Zijn ontwerp! – wat voor een enorme ellende deze slang teweeg zou brengen via kwaad en zonde. Echter, het was de enige manier om MAXIMALE HEERLIJKHEID voor de hele schepping te realiseren door het kruis van Jezus Christus!

Kortom, CONTRAST is de centrale methode die GOD hanteert in Zijn Plan met de schepping. Kwaad is tijdelijk nodig om *kennis* van kwaad te krijgen; kennis van kwaad is nodig om *kennis* van goed te krijgen; kennis van goed is nodig om GOD te kunnen herkennen, erkennen en waarderen.

Het feit dat de *liefdevolle* God ook de Maker is van het kwaad, verzekert ons ervan dat Hij dat heeft gemaakt met een schitterend doel voor ogen.

Zonde

Het begrip “zonde” behoort tot de belangrijkste begrippen binnen het Plan van God met de schepping. Ja, ik weet het, wellicht een gewaagde uitspraak in de ogen van een religieus mens. En toch is het zo! Hoewel God de zonde hartgrondig haat, is de zonde niet alleen volledig onder Zijn permanente controle maar speelt ook een hele belangrijke rol bij het vervullen van Gods Plan.

Het is daarom essentieel om goed door te hebben wat zonde nu eigenlijk betekent.

In de originele Hebreeuwse taal wordt het woord *chtath* (Strong H2403) gebruikt en in het Grieks is het *hamartia* (Strong G266). De grondbetekenis is “missen”. Beter gezegd: “doel missen”.

In **Richteren 20** wordt het relaas gegeven over de strijd tussen de zonen van Benjamin en Israël. En in **vers 16** wordt de volgende opmerking gemaakt: ***“Uit al dit volk waren er zeventhonderd gekozen mannen die een belemmering hadden aan hun rechterhand. Ieder van dezen wierp [linkshandig] de steen tot op de haar en hij miste niet.”*** Hier wordt dus hetzelfde woord gebruikt dat zondigen betekent.

Dit woord wordt gebruikt voor zowel het begrip *zonde* als *zond-offer*. Omdat we hier grondiger over willen nadenken, gaan we op zoek naar een gemeenschappelijke betekenis. We hebben het hier over twee Nederlandse woorden. Dus is de initiële vraag: in welke zin betekent “doel missen” zowel *zonde* als *zond-offer*?

Om dit beter te kunnen begrijpen is het noodzakelijk om na te denken over het offerritueel in de dagen van het volk Israël. *Wat was de exacte reden waarom het dier dat geofferd moest worden GEEN ENKEL (lichamelijk) GEBREK mocht hebben?*

Zonde, wat nu?

Vroeger dacht ik dat het was omdat alleen het allerbeste goed genoeg is voor God. Wellicht denken jullie er ook zo over, wat uiteraard heel goed voor te stellen is. Daarnaast weten de meeste mensen dat dit offer verwees naar het ware offer, namelijk het lijden en sterven van Jezus Christus.

Maar waarom werd dan hetzelfde Hebreeuwse woord gebruikt om een *zond-offer* te omschrijven? Het zou dan dezelfde grondbetekenis moeten hebben, namelijk "doel missen".

De enige reden, die deze grondbetekenis rechtvaardigt, is de volgende: als het dier dat geofferd moest worden WEL gebreken had dan zou het namelijk GEEN zonde zijn! Nu vraag ik je om je het volgende voor te stellen. Je bent de trotse bezitter van een kudde lammetjes. Natuurlijk zorg je goed voor hen en je geeft ze goed te eten. Hun *bestemming* is om ze tegen een mooie prijs te verkopen of om met je hele familie culinair te genieten van enkele van de lammetjes.

Stel nu dat iemand van je vraagt om een lammetje uit te kiezen om het te verbranden, *zonder reden*, meer niet. Welk dier zou je hebben uitgekozen? Wat is je menselijke neiging? Natuurlijk het lammetje met de meeste gebreken! Immers, een dier zonder reden verbranden is al ZONDE genoeg, dus liefst het dier met de meeste gebreken.... Nietwaar?

Maar... als nou uitgerekend *het beste lammetje* – zonder gebreken, dus – geslacht en verbrand moet worden *zonder reden*, is dat dan niet de GROOTSTE ZONDE (binnen dat kader)?

Dus geldt: *Hoe perfecter het offer, hoe groter de zonde!*

Snap je nu wat zonde eigenlijk betekent? Het doel van zo'n gaaf, vetgemest lammetje is natuurlijk om heerlijk culinair van te genieten of tegen een hoge aantrekkelijke prijs te verkopen. Maar dat doel wordt dus grandioos gemist door de zinloze slachting en verbranding!

Zonde betekent "doel missen", jazerker. Maar omdat dit toch in de praktijk een toepassing moet hebben, introduceer ik een alternatief woord: VERSPILLING. Niet Schriftuurlijk, oké... alleen ter verdere verduidelijking.

Zonde is verspilling! Wat wordt er dan verspild? Niets minder dan het doel.

En inderdaad: doel missen IS de grootste verspilling. Immers, het ging toch om het doel? Als dát niet bereikt wordt, dan is er sprake van pure verspilling.

Waar gaat het nu in werkelijkheid om? Kijk a.u.b. even terug naar het uitgangspunt in dit artikel: Wie is Jezus écht? Hij is de enige, geliefde Zoon van Dé God, maar Hij is ook Degene in Wie alles is geschapen... ALLES! En – de essentie – Hij is het mooiste, reinste, zuiverste, meest perfecte Wezen in het ganse universum!

Hij was Degene die ZINLOOS werd geslacht en vermoord voor de zonden van de wereld! Waarom zinloos? Omdat er geen enkele schuld c.q. reden in Hem gevonden werd om geslacht te worden. Dit is met recht veruit de allergrootste zonde die er ooit in de geschiedenis van het universum heeft plaatsgevonden!

En waartoe? Met welk doel? Zodat de wereld daardoor gerechtvaardigd en verzoend zou worden!

Want nauwelijks zal iemand ten behoeve van een rechtvaardige sterven, misschien dat iemand de moed heeft ten behoeve van een goede te sterven, maar God beveelt Zijn liefde aan ons aan, ziende dat, toen wij nog zondaren waren, Christus ten behoeve van ons stierf. – Romeinen 5:7,8

Want indien wij, vijanden zijnde, verzoend werden naar God door de dood van Zijn Zoon, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, gered worden in Zijn leven. – Romeinen 5:10

Zonde, wat nu?

Want Degene [= Jezus Christus] die geen zonde kende, maakte Hij [= God] ten behoeve van ons zonde, opdat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem [Christus Jezus]. – 2Korinthiërs 5:21

Ziedaar de bevestiging van Gods Woord, dat Jezus Christus tot zonde is gemaakt, zodat de wereld gered wordt. Dit is de kern van Gods Plan met de hele schepping. Daarover later meer.

Hopelijk snap je nu beter wat zonde in essentie betekent. Echter, dit is nog niet genoeg om het grote plaatje helder te kunnen zien. Daarvoor is het ook van belang om te begrijpen wat God nou precies met de zonde van plan was.

Het verschil tussen “kwaad” en “zonde”

Eerder hebben we de Schriftuurlijke betekenis behandeld van:

- het begrip “kwaad” => kapot maken, breken, stukslaan;
- het begrip “zonde” => doel missen, verspillen.

Als je hebt opgelet dan zal het gemakkelijk zijn om te concluderen dat deze twee begrippen op zichzelf volledig verschillend zijn van elkaar. Iemand kan kwaad doen én daarbij zondigen, terwijl iemand anders kwaad kan doen zonder te zondigen!

Twee voorbeelden om dit te verduidelijken:

1.

A is lid van een bende en ziet B op straat lopen. B ziet eruit alsof hij veel geld heeft en A besluit B te beroven. Hij sluipt achter B aan, houdt een mes tegen zijn keel en eist al zijn geld. B strubbelt tegen en A steekt hem dood.

A doet kwaad => hij maakt het lichaam van B namelijk kapot door hem te steken met een mes.

A zondigt => zijn motief is om B kwaad te doen door geld afhandig te maken en zelfs te vermoorden bij tegenstand.

2.

X is chirurg en werkt in een ziekenhuis. Op een dag komt Y binnen met een acute blindedarmontsteking. Er moet dringend geopereerd worden om de blindedarm te verwijderen, anders sterft Y ter plekke! X gaat meteen aan de slag, opereert Y en verwijdert de blindedarm waardoor Y gered wordt van de dood.

X doet kwaad => hij maakt het lichaam van Y kapot door hem te opereren met een speciaal mes.

X zondigt *niet* => zijn motief is om Y te redden van de dood en weer gezond te maken.

Op dezelfde wijze doet God kwaad, hoewel Hij daar zeer onder lijdt omdat Hij het niet van harte doet (**Klaagliederen 3:33**). Dit kwaad is noodzakelijk, maar ook tijdelijk, totdat Hij Zijn doel met de schepping heeft behaald. Echter, Hij zondigt nooit omdat Zijn motieven en Zijn doel gedreven worden door Liefde en omdat Hij Zijn doel met allen ZAL behalen (**1Korinthiërs 15:28, Kolossenzen 1:20**)!

De oplossing – hoe werkt het? Een voorbeeld

Het is een vaak gehoorde uitspraak: "Jezus is de Redder van de wereld. Hij heeft de zonden van iedereen op Zich gedragen en zo heeft Hij de wereld gered." Hoewel deze uitspraak – op zichzelf – ongetwijfeld een goede bedoeling heeft, komt het bij mij toch wat vaag over. Persoonlijk zou ik toch beter willen begrijpen wat er nu eigenlijk echt is gebeurd en hoe dat precies heeft plaatsgevonden.

We weten nu dat zonde "doel missen" betekent. Als we nadenken over het missen van een doel, dan lijkt het iets fataals te hebben, iets dat onoverkomelijk is. Ga zelf maar na, een voorbeeld:

je laat een peperduur kristallen glas ter waarde van € 1000 vallen en het valt aan gruzelementen. Het doel van dat glas was uiteraard om er heerlijk uit te drinken; immers, uit zo'n zuiver kristallen glas drink je echt lekker. Nu is het aan diggelen. Dus het is *zonde* van dat glas; het is verspild.

Als het een goedkoop glas van € 3 was, dan zou het praktisch geen zonde zijn, nietwaar? De *ervaring* van verspilling zou er dan praktisch niet zijn.

Hier zou je kunnen vragen: hoe kan dit "doel missen" worden opgelost? Maar het zou – denk ik – nog niet echt duidelijker worden.

Hieronder is nog een voorbeeld dat meer spreekt ten behoeve van de oplossing.

A koopt iets bij B wat € 80 kost. A geeft een biljet van € 100 en B geeft per vergissing een biljet van € 50 terug. Het doel was dat A € 20 terug moest krijgen, nietwaar? Dus doel B is gemist omdat B een verkeerd bedrag teruggaf: een bedrag van € 30 *te veel*.

Echter, A let niet op en heeft niet door dat hij € 50 terugkrijgt. Hij stopt het biljet in zijn broekzak en vertrekt. Dus doel A is gemist omdat A de fout niet heeft opgemerkt.

Een paar dagen later moet A weer iets bij B kopen wat € 15 kost. Hij gaat naar B en haalt uit zijn broekzak het biljet waarvan hij verwacht dat het € 20 is. Pas op dat moment ziet A dat B hem de vorige keer € 50 terug had gegeven in plaats van € 20.

Wat zou de juiste oplossing moeten zijn? Zou B vergeving aan A moeten vragen omdat hij een verkeerd bedrag terug gaf? Zou A vergeving moeten vragen aan B omdat hij de fout niet (tijdig) had opgemerkt? Wat hebben ze aan vergeving? Niets dan alleen wat begrip en beleefdheid.

De *enige goede oplossing* is dat A het teveel ontvangen bedrag teruggeeft aan B.

Dus wanneer A naar B gaat om het andere artikel van € 15 te kopen, zal hij theoretisch een bedrag van € 45 betalen aan B. En daarmee wordt er eigenlijk weer een "doel gemist" namelijk dat A een bedrag van € 30 *te veel* aan B betaalt. Dat zou de eerdere fout goed moeten maken. En dan houd ik geen rekening met de rente (en juiste rente %) die B heeft gemist omdat hij het geld op de bank had kunnen zetten. En ook heb ik het niet over de fout van B die teveel teruggaf, enz., enz. Alleen als we al deze bijkomende factoren op de juiste wijze zouden meewegen, dan zou exact de juiste oplossing zijn bereikt.

Waarom dit voorbeeld? Het laat namelijk zien dat *het probleem van "doel missen" feitelijk alleen kan worden opgelost door... "doel missen"*. Maar dan wel op de juiste manier en dus in de juiste hoeveelheden en verhoudingen!

De oplossing – hoe werkt het? Gods ontwerp

Wist je al dat God zeer gestructureerd en wiskundig is? Nee? Dan weet je het nu.

Dit is namelijk precies hoe Hij het probleem van de zonde heeft opgelost!

Hoewel zonde reeds vóór Adam in de wereld was – denk aan de slang! – zal ik me voorlopig tot de mensheid beperken.

Een interessante *oorzaak-gevolg* passage kan worden gevonden in **Romeinen 5:12**. Daar staat geschreven: "**...net zoals door één mens de zonde de wereld is binnen gekomen, en door de zonde de dood, zo ging de dood door in alle mensen, waarop allen zondigden.**"

Dit is de moeite waard om te ontleden:

- de mens (Adam betekent *mens*) zondigt,
- daardoor wordt de mens sterfelijk, dus een sterveling,
- de dood (= sterfelijkheid) wordt door alle mensen geërfd, dus iedereen is sterveling (zondaar),
- daardoor (dus omdat wij allen sterveling zijn) zondigen we, dus missen we doel.

Welk doel wordt gemist? Het doel waarbij Adam nooit zou zijn gestorven als hij niet van die verboden vrucht had gegeten. Immers, hij zou dan hebben kunnen eten van de andere boom, de boom van leven. Hierdoor zou zijn leven steeds weer verlengd worden. Dát doel werd gemist en dat merkt en voelt de mensheid elk moment van zijn sterfelijk leven!

Wij, nakomelingen van Adam, zijn als sterveling, dus als doelmisser, geboren en *daarom* zondigen wij en missen we dus doel. Niet meer en niet minder. De zondige dingen die we bedenken en doen zijn het *resultaat, de vrucht*, van onze sterfelijkheid. Kunnen we hier iets aan doen? Absoluut gezien niet. We zijn eraan onderworpen – net zoals aan de nutteloosheid (**Romeinen 8:20**), aan de koppigheid (**Romeinen 11:32**) en we zijn als klei in de handen van de Pottenbakker (**Romeinen 9:21**).

Als we het ritueel van de offers in Gods Woord bestuderen, dan zien we iets terugkomen: zonde! Zo'n zondoffer (= dus: zonde!) moest dan worden gebracht om de zonden te bedekken. Aha, inderdaad: *zonde voor zonde*. Maar dan wel op een *veel lager niveau*, met een voorlopig karakter. Echter, nu gaat het om de zonde(n) van de hele wereld! We hoeven alleen maar te bedenken welke enorme ellende er is ontstaan in de wereld naar aanleiding van deze overtreding van Adam, en de schijnbare hopeloosheid daarvan, en de rillingen gaan door ons hele lichaam heen!

Maar God zou geen GOD zijn als Hij niet reeds had voorzien in de oplossing vóórdat het probleem werd geïntroduceerd. Jezus Christus, hét perfecte Lammetje van God, was de Enige Persoon Die in aanmerking kwam om zinloos geslacht te worden en te sterven voor de zonde(n) van de hele wereld! En weet je het nog? Hij is de vleesgeworden Expressie (of: het Woord) in Wie alle dingen zijn geschapen. *Hij stond model voor alles dat is ontworpen en gemaakt!* En Hij is Gods geliefde, eniggeboren Zoon!

Zie je wat er is gebeurd? Zie je het? **God heeft het gigantische probleem van zonde in de wereld op een onbeschrijflijk spectaculaire manier opgelost door het mooiste, zuiverste, zondeloze Wezen van het ganse universum – notabene Zijn eniggeboren Zoon! – zinloos te laten slachten en te doden: de allergrootste zonde ooit! En juist dat Wezen stond model voor de ganse**

Zonde, wat nu?

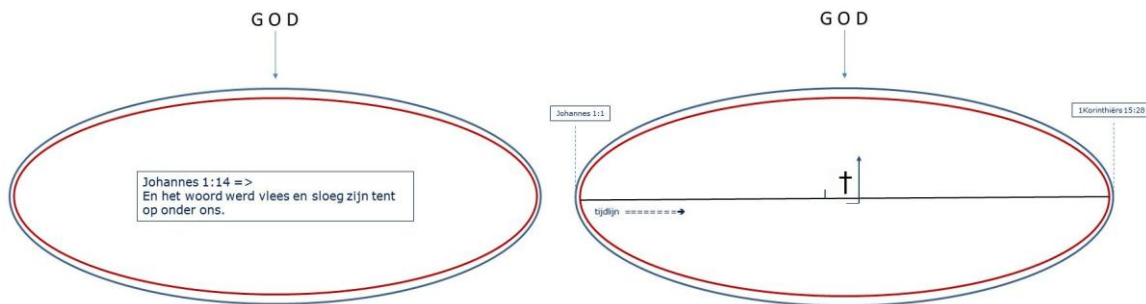
schepping! Met deze Goddelijke daad van onweerstaanbare liefde is de universele zonde VOLLEDIG – dubbel en dwars – OPGESLOKT door deze afschuwelijke zonde!

Waarom wordt hier gesproken over Gods onweerstaanbare liefde?

Omdat DIT hét moment was dat God het BESTE wat Hij had – Zijn geliefde Zoon – opofferde voor Zijn schepselen, TERWIJL Zijn schepselen op hun SLECHTST waren!

DIT was dus hét grootste en hoogste bewijs van Zijn onvoorwaardelijke Liefde **voor** Zijn schepselen op hét moment dat Hij de meeste pijn voelde **door** Zijn schepselen!

Wowwww... daar heb ik eigenlijk geen woorden voor! Dat is om stil van te worden...

Zie illustratie => De buitenste blauwe cirkel is het Woord dat later vlees werd, dus Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon. ALLES (binnenste rode cirkel) is IN Hem geschapen, dus Zijn kruisdood en opstanding slokte de zonde van de ganze schepping volledig op!

Want Degene die geen zonde kende, maakte Hij ten behoeve van ons zonde, zodat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem. – 2Korinthiërs 5:21

Want de liefde van Christus dringt ons, dit oordelend: dat één ten behoeve van allen stierf, dus zijn zij allen gestorven. En Hij stierf ten behoeve van allen, zodat de levenden niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Die welke ten behoeve van hen stierf en opgewekt werd, ... – 2Korinthiërs 5:14-15

Wij dan werden tezamen begraven met Hem door de doop in de dood, zodat, zoals Christus werd opgewekt uit de doden door de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in nieuwheid van leven zouden wandelen. – Romeinen 6:4

Zonde voor zonde dus.... maar wél in Gods verhouding. Wat een oplossing!

Zonde wordt in Gods Woord vergeleken met scharlaken en karmozijn. Dat zijn kleuren met een dieprood karakter, dezelfde kleur als bloed. In de natuur is scharlaken een substantie die wordt afgescheiden door de scharlaken worm, net na haar bevalling en net voordat ze sterft. Hierover kun je meer lezen in het artikel ***Jezus, wat een "Worm"!*** en het is te lezen en te downloaden op <http://www.pronk-stukjes.nl> of http://revago.net/?page_id=197 (artikel oog).

Jaren geleden heb ik eens gelezen dat scharlaken als substantie een hele typische eigenschap heeft. Als het eenmaal een vlek achterlaat, dan is die vlek niet meer te verwijderen. Er is maar één stof die deze vlek kan verwijderen en dat is... *scharlaken zelf!*

Zonde, wat nu?

Let wel, het artikel kan ik niet meer achterhalen. Echter, vanwege de symboliek en typologie is het naar mijn mening de moeite waard om dit toch met je te delen.

Bekend is dus wel dat scharlaken en karmozijn een dieprode kleur hebben, dezelfde kleur als bloed. De kleur van bloed, dieprood, is de "kleur" van de zonde. Is dát niet interessant? Als we weten dat de ziel van het vlees in het bloed is (**Leviticus 17:11**) dan weten we ook wat de neiging is van het vlees, nietwaar?

De passage in **1Johannes 1:7**, waar staat: "... **en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van iedere zonde**" krijgt nu voor ons dus veel meer kracht en inhoud!

Aha! Dus: **ROOD** (zonde van de wereld) + **ROOD** (bloed van Jezus) = **WIT** (rein)...

Gods formule!

En wat lezen we in Zijn Woord daarover?

Kom, alsjeblieft, dan zullen we corrigeren, zegt JAHWEH. Al zouden jullie zonden worden als dubbel gedompeld scharlaken, ze zullen wit worden als de sneeuw. Al zouden ze rood zijn als karmozijn, ze zullen worden als de wol. – Jesaja 1:18.

Krijg je dáár nou geen kippenvel van?

MAAR DIT IS NOG STEEDS NIET GENOEG VOOR GOD!

Niet alleen onze zonden (*werken = onze daden*) moesten worden weggedaan, maar ook onze vijandschap (*feit = onze staat*) moest daarna volgen. En BEIDE zijn inderdaad reeds weggedaan! Hoe?

Eerst gaf Jezus – **als Dé Christus** (= functie) – Zijn ziel door middel van Zijn bloed (**Leviticus 17:11 e.a.**). Hij DEED dus iets voor onze DADEN (zonde) en ons lijden. Hierdoor zijn we gerechtvaardigd, dus volkomen onschuldig verklaard door God! En dat leidt tot onze redding van Gods verontwaardiging!

Daarna gaf Jezus – **als Dé Zoon** (= familie) – Zijn leven door middel van Zijn dood. Hij ging de STAAT van *dood-zijn* in voor onze STAAT van *vijandschap*. Hierdoor zijn we verzoend dus volkomen bevriend met God! En dat leidt tot onze redding in Zijn onsterfelijk Leven, namelijk onze verheerlijking!

Rechtvaardiging is *juridisch*, vanuit Zijn functie als Dé Christus.

Verzoening is *familiair*, vanuit Zijn relatie als Dé Zoon. Dit is uiteraard nóg dichterbij Gods hart, dus dieper!

Zie je het mooie patroon? Dit schitterende ontwerp van God is dus reeds een gerealiseerd FEIT waarover je kunt lezen en studeren in **Romeinen 5:8-10**. Ziedaar de zorgvuldig gekozen woorden:

8 ... maar God beveelt Zijn liefde aan ons aan, ziende dat, toen wij nog zondaren waren, Christus ten behoeve van ons stierf.

9 Veel meer dan, nu gerechtvaardigd zijnde in Zijn bloed, zullen wij door Hem gered worden van de toorn.

10 Want indien wij, vijanden zijnde, verzoend werden naar God door de dood van Zijn Zoon, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, gered worden in Zijn leven.

Zonde, wat nu?

Het is tevens van belang om te vermelden dat Jezus tot zonde werd gemaakt voor ons terwijl Hij in een sterfelijk lichaam was! Dus: de "ruil" van zonde voor zonde vond nog in die fase plaats en was volbracht toen Hij dat aangaf aan het kruis. Daarna kwam de fase van de dood waar Hij inging en die onze verzoening garandeerde.

Toen Jezus opstond uit de dood, deed Hij dat met een *onsterfelijk lichaam!* Daarmee is alles wat Hij heeft volbracht en gerealiseerd *in Zijn sterfelijk lichaam* achtergelaten in het graf.

Snap je nu dat door dit offer van Jezus Christus de hele wereld inbegrepen is? In Zijn dood heeft Hij allen en alle zonde ooit meegenomen en in Zijn opstanding heeft Hij allen meegenomen, maar nu zonder zonde! Waarom nu zonder zonde? Omdat Hij de dood voorgoed achter Zich heeft gelaten en de zonde heerst in de dood (**Romeinen 5:21**) en is de prikkel van de dood (**1Korinthiërs 15:56**)!

We kunnen ons onmogelijk voorstellen wat God de Vader moet hebben gevoeld toen Hij Zijn geliefde Zoon opofferde voor ons, voor de wereld. Het moet een ongelooflijke mix geweest zijn van diepe pijn met diepe blijdschap. Ja, ook blijdschap! Je wilt weten waarom? Omdat God precies wist waartoe (= tot welk glorieus resultaat) dit perfecte offer zou leiden! Daarover straks meer.

Maar vergis je niet. Wat er aan het kruis op Golgotha gebeurde was de meest afschuwelijke gebeurtenis en de allergrootste zonde ooit in de geschiedenis van het hele universum! Niet te bedenken, niet te bevatten, laat staan te beschrijven door een mens!

En het is deze zonde geweest die de perfecte oplossing was voor de zonde(n) van de hele wereld.

Het feit dat uitgerekend Jezus Christus het offer is geweest en dat Hij dus tot zonde is gemaakt, garandeert ons dat God de wereld redt. Deze redding is dus al gegarandeerd, maar geschiedt *binnen Zijn Plan* in diverse fasen en langs diverse wegen... maar alles tot in de puntjes ontworpen, gepland en voorbereid!

Toen wij nog zondaren waren en vijanden tegen God, dus op ons slechtst, bewees God ons het hoogtepunt van Zijn liefde door Zijn geliefde Zoon op te offeren om te lijden en te sterven voor onze zonden. Daardoor is de hele wereld *verzekerd* van uiteindelijke rechtvaardiging (**2Korinthiërs 5:21**, **Romeinen 3:24**)! Maar ook is de hele wereld *verzekerd* van uiteindelijke verzoening met God door de dood van Jezus Christus (**Romeinen 5:10**). En omdat Hij is opgewekt en onsterfelijk leeft, is ook de *uiteindelijke* redding en onsterfelijkheid van de wereld daarin verzekerd!

Het resultaat van de oplossing

Gezien het voorbeeld wat ik eerder aanhaalde over A en B en het verkeerde geldbedrag, zou je kunnen denken dat de oplossing inhoudt dat het offer van Jezus precies genoeg is om de zonden van de wereld weg te doen of te *neutraliseren*. Maar is dat waar? Is dat de verhouding die God de Vader, de God van liefde, heeft gehanteerd? Komt dat overeen met Zijn karakter dat geeft in overvloed?

Als dat waar zou zijn, dan zou voor elke *eenheid* zonde precies dezelfde *eenheid* genade beschikbaar zijn, toch? Echter, er staat in **Romeinen 5:20** geschreven: "... **Maar waar zonde toeneemt, overstijgt de genade...**"! Kortom: voor elke *eenheid* zonde zijn er véél meer *eenheden* genade beschikbaar! Mmmm, interessant... Hier is toch meer aan de hand...

Zonde, wat nu?

Eerder in dit artikel noemde ik God *zeer gestructureerd en wiskundig*. Zijn Plan is perfect in balans en symmetrisch. Laten we hierover met elkaar nadenken, vooral over Gods verhoudingen. We gaan dus met *verhoudingsgetallen* werken, waarbij "+" staat voor *plus* en "-/-" staat voor *min*.

Hiertoe neem ik je mee naar de gebeurtenis in de Hof van Eden waar de mens (Adam en Eva) is verleid en misleid door satan. De overtreding, die de mens daardoor beging, was de oorzaak van onnoemelijk veel ellende in de wereld, nietwaar?

Waar bestond de *daad van overtreding* uit? Uit het nemen van een hap van de verboden vrucht, het dus proeven, kauwen en slikken. Laten we aannemen dat de vrucht lekker was. Wel zo logisch. Wat gebeurde er precies met de mens TOEN hij overtrad? Hij ervaarde een genot. Het was uiteraard een licht genot. Het ging immers om één hap van een lekkere vrucht.

Laten we dit genot qua niveau gelijkstellen aan +1.

Nu denken we na over de verschrikkelijke, niet te beschrijven ellende die dit genot teweeg heeft gebracht in de wereld. We hebben het hier over ALLE kwaad dat de mensheid ooit heeft ervaren, nu ervaart en nog zál ervaren, dus ook de pijn die daarbij hoort!

Laten we die wereldwijde ellende (inclusief de lengte daarvan) qua niveau stellen op -/-1 miljard. Het is vele malen hoger, denk ik, maar dit is gemakkelijker voor het argument.

Nu gaan we naar Gods oplossing: het lijden en sterven van Jezus Christus. Heb je de film *The Passion of The Christ*, geregisseerd door Mel Gibson, gezien? Dan heb je een idee wat Hij fysiek heeft moeten doorstaan. Zelf denk ik dat het fysieke deel in werkelijkheid nóg erger was dan in de film is getoond. Echter, het geestelijke lijden was nóg veel erger voor Hem, vooral de verbijsterende periode van drie uren, waarin Zijn geliefde Vader, de Zon van Zijn leven, Zich voor Zijn ziel verborg! Tja, welk verhoudingsgetal kunnen we aan DIT lijden geven? Laten we zeggen -/-1 miljoen. In werkelijkheid vele malen hoger, denk ik, maar weer voor het gemak.

We weten dat het lijden en sterven van Jezus een schitterend resultaat heeft bewerkstelligd voor de hele schepping. Niet alleen is de zonde(n) van de hele wereld daardoor weggenomen, maar door Zijn opstanding heeft Hij onvergankelijk Leven aan het licht gebracht, uiteindelijk voor iedereen! Nooit meer dood, maar een ervaring van genot, glorie en heerlijkheid die ons huidige verstand in de verste verten niet kan bevatten!

De enige juiste verhouding die daarbij past ten opzichte van de ellende van de wereld, is dezelfde verhouding als *het lijden en sterven van Jezus ten opzichte van het genot van Adam!*

Dat staat dus gelijk aan een getal van +1 miljard x 1 miljoen! Nogmaals, in werkelijkheid is dat véél hoger!

Samengevat in tabelvorm:

Zonde, wat nu?

Oorzaak		Gevolg	
Omschrijving	Getal	Omschrijving	Getal
Genot van Adam door één hap van de vrucht	+1	Wereldwijde eeuwenlange ellende en kwaad voor de hele mensheid	-/-1 miljard
Onnoemelijk lijden en sterven van Jezus Christus	-/-1 miljoen	Wereldwijde glorie, heerlijkheid en genot	+1 miljard x 1 miljoen

Hopelijk is het door dit voorbeeld duidelijk welke onbevattelijke en enorme heerlijkheid ons staat te wachten, wanneer God tot Zijn schitterende doel is gekomen met de hele schepping, dankzij het offer van Jezus Christus op Golgotha!

En weet je wat? Jezus wist precies welk glorieuze resultaat uit dit onnoemelijke lijden tevoorschijn zou komen! Hij vroeg NIET aan Zijn God en Vader: "... waarom hebt U Mij verlaten?" alsof Hij niet wist wat Hem overkwam of zoiets. Nee, Hij riep Zijn God en Vader toe: **"Eli, Eli, lema sabachthani!"** Dat is: **"Mijn God, Mijn God, waartoe (= om welk resultaat) U Mij verlaten hebt!"** – Mattheüs 27:46. Deze uitspraak was de vervulling van de profetische passage in Psalm 22:1. Het Hebreeuwse woord dat onterecht vertaald wordt met "waarom" is *lamah* (Strong H4100) en kan – afhankelijk van de context – op diverse wijzen gebruikt worden. In deze passage zou dus logischerwijs moeten staan "tot wat" of "waartoe".

Wat een ongelooflijke heerlijkheid staat de schepping te wachten... En dit alles uit Gods pure genade! Geen wonder dat er geschreven staat: **"Want ik reken erop dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet op kan tegen de heerlijkheid die in ons geopenbaard zal worden ..."** – Romeinen 8:18.

De verhouding is volkomen bizar! Het lijden van nu – hoe groot het momenteel ook lijkt – zal later een minuscuul stipje blijken te zijn in vergelijking met de overvloed aan liefde – geluk, blijdschap, vrede, enz. – die ons allen staat te wachten!

Alles op Zijn tijd. Er zullen nog grote oordelen van God de aarde bezoeken, maar alle oordelen zijn kort en dienen altijd ter opvoeding en rechtzetting van de mensheid. God staat er garant voor dat Zijn feilloze Plan van aanpak deze glorieuze resultaten uiteindelijk teweeg zal brengen.

Tot slot

Het is heel menselijk om zonde te willen wegdoen *door het goede te doen*. Men probeert dan *in eigen kracht* om recht te doen zodat onrecht wordt weggedaan. Echter, dat is niet Gods methode. God heeft in Zijn eindeloze wijsheid de juiste alchemie bepaald, namelijk door zonde te verwijderen met zonde! Verspilling voor verspilling! Maar – wederom ten overvloede! – alleen op Zijn wijze en in Zijn verhouding! Uitsluitend op die manier heeft Hij het Plan ontworpen zodat de zonde van de hele schepping *volkomen opgeslokt* is door de zonde die Zijn geliefde Zoon voor ons is geworden. Dit geeft de geruststelling dat wat we nu al *mogen weten* door geloof, we straks ook werkelijk *mogen ervaren*: dat er geen kwaad, geen zonde en geen dood meer zal zijn, maar alleen innige liefde tussen Vader en Zijn schepselen.

www.pronk-stukjes.nl